

Víkend pod párou

9.–11. 9. 2016, Vysoké Pole, Dětrichov (CZ)

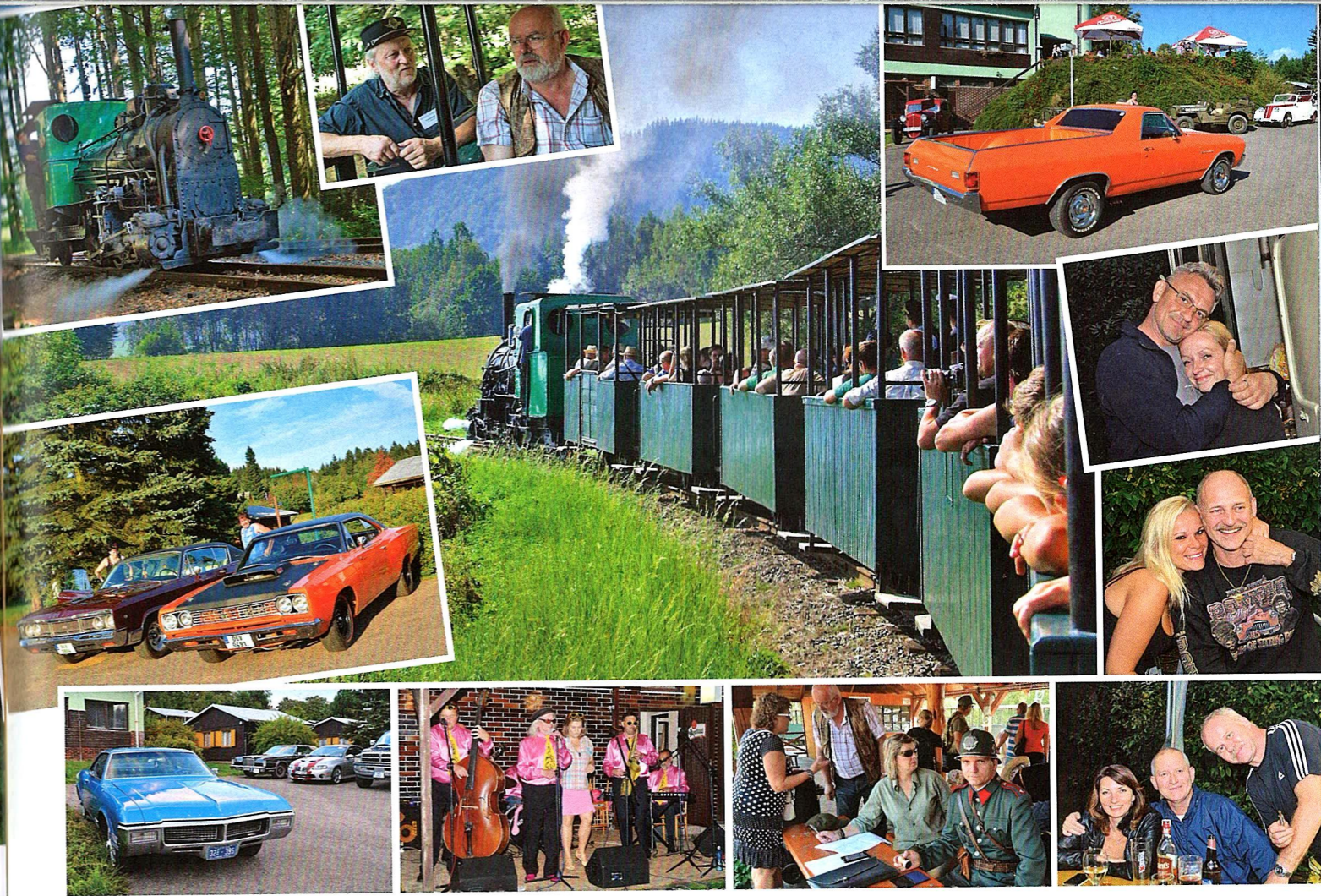
Devátého září 2016 je pro mne osobně významné datum. Je to už 29 let, co mi v tento den navždy odešel táta. Vysoké Pole poblíž Svitav zase znají příznivci našeho klubu již z předchozích akcí. Před pěti lety, přesně na den, se na Vysokém Poli konal náš poslední (čtvrtý) sraz US Fox Cars Clubu. Proto tedy 9. 9. 2016 a na tomto místě první sraz našeho spolku, nyní pod zkráceným názvem Fox Cars Club. Členové a přátelé klubu jsou stále stejní, pro spolupráci však přibylí členové klubu Boxer Morava Historic, kteří nebývalou měrou přispěli ke zdaru této akce.

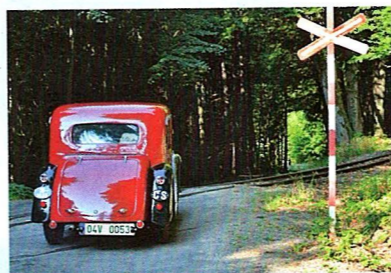
Provedení a námět celého „Víkendu pod párou“ jsem v hlavě nosil už nějakou chvíli, tedy téměř už od první hraniční kontroly tehdy v lese. Konečná podoba vygradovala až s prvorepublikovým četníkem Vojtou Vomočilem z Litomyšle, jeho perfektní uniformou a Jawou 500 OHC z roku 1929. Jednoduchý příběh prvorepublikového četníka, který se snaží vyfouknout vězně Wehrmachtu, byl na světě a mladějovský vláček v něm

posloužil jako skvělá kulisa. Následné zatčení obou protagonistů a jejich vytažení z vlaku, přestřelka četníka s vojáky a jeho tragický konec, se stalo rutinou pro Davida a jeho kluky v uniformách Wehrmachtu. Závěr zase patřil Tomášovi a jeho Jeepu, a příběh končí jak jinak než naším vítězstvím! Ale zpět ke srazu. Nádherné počasí bylo tou základní podmínkou nadcházejícího špičkového víkendu a vyšlo pohádkově. S pátečním západem slunce už počítáme 22 aut. Nejsou tu však jen ameriky, ale dorazily i oldtimery evropské. Volkswagen, Triumph, Fiat, Škoda, Jawa se

trošku svou velikostí ztrácejí mezi detroitskou Velkou trojkou. Sraz začíná. Růžoví panteři už jsou u nás tradicí. Začínají o půl osmé, když už se smráká. Parquet je rázem plný a stejně tak i po zbytek večera. Další kapela „Kowalski“ se svou autorskou hudbou je spíš k poslechu. Noc se přehoupá do své druhé poloviny, ale ne tak u některých účastníků. Mírek s Martinem mají největší chuť na libé zvuky svých osmiválců. O půl druhé vstávám už podruhé, abych jim domluvil. Marně. Snaží se prý jenom zjistit rozdíl mezi věčkem a řadačkem. Oba hrají úplně jinak a v jiných otáčkách. Kluci mají hlavy

pod kapotou a k tomu blažený výraz na rtech. Snažím se být trpělivý... Mírek laská Pontiaka na zadní kapotě a poté zjistí, že hlava indiánského náčelníka svítí... Je jako u vytržení. Nedovolím jim už vykouřit dýmku míru, jde se spát! Sobota má rychlý spád. Spanilka sice nevyjždí dle jízdního řádu, na setkání s policejní hlídkou jsme však dorazili včas a plynulost provozu je tak zajištěna. Korunou kolony je Vojta na svém rumpálu v četnické uniformě. V Mladějově probíhá vše podle plánu. Vjíždíme do areálu, kde se to hemží broukama. Mají objednaný vláček před námi. Robert je v sedmém nebi. Tolik jich neviděl letos pohromadě ani na žádné fotce na US Motors. Každý z účastníků srazu obdržel při příjezdu propustku svitavského landrátu a ty se teď hodí jako vstupenky na vláček. Ještě razítko s orlicí pro větší autentičnost. Kapacita vláčku je 120 míst, my naplňujeme 116 a natěšení

lezeme do malých vagonů. Úzkokolejka šplhá svahem. Parní staženka má ještě dost síly nejen na vagonky, ale i na pohvizdování před přejezdy. Prostě nostalgie jako hrom! Zpátky je to z kopce. Mašinka teď jede tendrem dopředu, jako by dávala pozor na vagonky, aby ji některý nepředjel. Přesto nepřehlédne vojáčky Wehrmachtu, kteří ji zastavují. Ohání se fotografií člověka, kterého hledají. Ve čtvrtém vagonku jsou úspěšní. Zatýkají i českého četníka, který doprovází hledaného. Vystupují a po krátké strkáníci četník střílí německého vojáka do břicha a prchá k lesu. Dostihne jej však kulka z druhé německé zbraně. Sajda je obsazena vězněm, když v tom se ze stráně řítí Jeep a za přesné střelby padá na zem další Němec. Motocykl se sidecarem je pronásledován Jeepem. Vláček se vrací zpátky do stanice. Čeká nás rychlá prohlídka muzea techniky v areálu a zase zpět na Vysoké Pole. Jedeme jinou trasou, která má převýšení více jak sto metrů. Proto Zetka a Jawa a pár dalších „evropanů“ volí cestu okolo Mladějovského zlomu. Jsme doma. Hladovci oblehnou restauraci, žízňavci výčep, ale jsou i tací, kterým je vzácnější pohled pod kapotu, co ještě nikdy neviděli. Krásný kabriolet Jawa má dvouválec, jak z dětského autíčka. Do našich osmiválců by se hodil leda za startér. Přesto dokáže

s malým autíčkem pěkně uhanět. Přichází vyvrcholení, a tím je rozdání pohárů. Jako nejstarší je oceněn Vojtův Rumpál, potom vše probíhá už v rychlém sledu. Pontiac, Road Runner, Felicie, válečný Jeep, El Camino... Všechno parádní vozy a zajímavé příběhy. Cena útěchy je pro Mirka (8 kalkulaček Českého statistického úřadu), aby si mohl spočítat, co ho bude stát renovace jeho Buicku do stavu vítězného El Camina. No a to je skoro vše. Někdo odjíždí, ale zdravé jádro sedí a povídá dlouho do noci. A to je na tom to nejkrásnější. Sejít se s lidmi, se kterými se rok nevidíte a začít hovor, který jako by skončil před hodinou. Tak zas někdy, kamarádi. A buď už pozdraveno Vysoké Pole...

Text: Milan Liška st.
Foto: Palis

